

Svin og fedtemøg!

Konsekvenserne af magtelitens illegitime former for selvfinansiering!

Lige nu, vi skriver d.25 juni 2024, har mængden af fedtemøg i havet omkring Danmark nået historiske højder for årstiden.

<https://www.dr.dk/nyheder/indland/martin-frygter-fedtemoeg-kan-skraemme-turister-vaek>

Fedtemøg er betegnelsen for den slags trådformede alger, der kommer i vandet, når koncentrationen af næringssalte er høj. Disse alger lægger sig over anden oprindelig bundvegetation i havet, driver rundt i vandet og til sidst i overfladen, hvor de begynder at rådne sammen med de planter, som de har slået ihjel under sig.

Fedtemøget er det for almindelige badende og ikke badende strandgæster det klareste bevis på den gigantiske svinestreg, som magteliten i Danmark og resten af EU er skyld i, i forhold til naturen i havet.

Det er ikke kun i Danmark, at magteliten betaler svimlende beløb i offentlige tilskud til overproduktion af kød og mælk, som i sidste ende er årsagen til fedtemøget!

Den største post på EU's budget er støtten til landbruget.

De penge, der tilføres landbruget fra de offentlige kasser, går til produktion af kød og mælk, som hvad især den danske svinesektor angår, først og fremmest eksporteres til fjernøsten, fx Kina, uden at det giver overskud af betydning, hverken for bedrifterne eller Danmark som nation¹.

¹ Dansk landbrug administrerer ca. 61 % af nationens landareal, modtager ca. 7 milliarder kr. årligt i direkte tilskud fra offentlige kasser, men bidrager med mindre end 2% til det danske BNP. Mange af de penge, som erhvervet modtager i offentlig støtte, bruges på løgnagtighed og propaganda i forsøget på at påvirke befolkningens indstilling til erhvervet, fx påstår man at erhvervet er afgørende for landets økonomi, godt for beskæftigelsen og helt ubetydelig i forhold til påvirkning af grundvand, havmiljø og biodiversitet. Fakta er, at grundvandet er ødelagt af pesticider og gødning mange steder, at både badevand og fiskevand er ødelagt omkring landet og at erhvervet står for ca. 1/3 af nationens udslip af klimagasser. Ca. halvdelen af de ansatte i landbruget er udlændinge, og de gigantiske beløb, som erhvervet modtager i støtte, ville kunne generere langt flere jobs, hvis de blev tilført sundere aktiviteter ude på landet, som affolkes i rivende hastighed især fordi der ikke foregår noget livsbekræftende derude nu, under det konventionelle landbrugs administration.

<https://www.dr.dk/nyheder/viden/klima/nicolai-er-frustreret-hvorfor-skal-landbruget-have-penge-smadr-e-havet-og-min>

I stedet for at se på det dysfunktionelle ved den animalske og kapitalintensive produktion, så har regeringen netop besluttet at give erhvervet yderligere 40 milliarder de kommende år, for at afbøde på erhvervet klimaaftryk og påvirkning af miljø! Stiig Markager anerkender at det får konstruktive betydninger for havet, hvilket isoleret set er sandt og positivt. Men det virker komplet molboagtigt at støtte det dysfunktionelle i den grad, frem for at lægge selve produktionen om. Det sidste ville være meningsfuldt økonomisk i realøkonomisk forstand, men ikke så lukrativt for finanssektor, kemiindustri, grovvareselskaber osv.

Magteliten er betegnelsen for de uhellige alliancer, der er mellem først og fremmest finanssektoren og andre af "finansialiseringens" erhverv, men også de kommercielle medier og hele det politiske administrative system som sådan.

Det sted i det pengeøkonomiske system, hvor dysfunktionen af disse alliancers magt kommer tydeligst til udtryk, er i dansk landbrug og fiskeri.

Selvfinansiering og offentlige midler

Magteliten nærer sig primært af pengeskabelsen, der udfolder sig i den liberale finanssektors regi.

Vi har her på SFA, som står for Selvfinansieret Fri Af Arbejdsmarkedet, beskæftiget os med, hvad pengeskabelsen består af siden finanskrisen satte ind i 2007.

Når vi bruger udtrykket, selvfinansiering, så er det i den mere oprindeligt etymologiske betydning, sådan som det defineres i Den store danske: ["det at en økonomisk aktør helt eller delvis selv finansierer en udgift"](#)

Når vi plæderer for det agtværdige i selvfinansieringen, så handler det om, som privatperson selv at betale ud af egen lomme, når det kommer til at tilegne sig goder via penge, dvs. af egne optjente midler!

De mange henvisninger, der kommer op, når man googler udtrykket, selvfinansiering, handler om de juridiske kvababbelser, som man gør sig af let gennemskuelige grunde, for at komme uden om pengeskabelsens natur, dvs. den måde, som penge skabes på af den liberale sektor selv i låneprocessen.

Pengeøkonomi er på mange måder blevet illegitim, dvs. moralsk forkastelig og aldeles uanstændig pengeskabelse via det, som ["selvfinansieringen" går ud på, dvs. at skabe penge til sig selv i låneprocessen,](#) uden at der ligger en realøkonomisk produktion bag².

Den kapitalintensive produktion i dansk erhvervsliv er skabt via de penge, som finanssektoren selv laver i låneprocessen. Så længe det er muligt at få priserne til at stige på de aktiver, fx landbrugsjord, kemiske fabrikker som Cheminova, Bayer-monsanto, maskinproducenter, østarbejder vikarbureauer, udklækningsanstalter for bureaukrater og jurister ansat i Miljøministeriet, der begår lovbrud for at tillade forurening af havet, så er det muligt at lave flere penge i låneprocessen, og så længe der kan laves penge i låneprocessen, så er det muligt at få de belånte aktiver til at stige i pris, og så længe der er prisstigninger, dvs. inflation i priserne på kapitalværdi, så kan der laves penge og så kører pengeøkonomien derudaf, på bekostning af realøkonomien!

² Markedsendogen skabte penge: <https://arbejdsforskning.dk/pdf/art-234.pdf>

I folkemunde kaldes det inflation og økonomisk dysfunktion. Men det må ikke kaldes ved navn inden for de kredse, der har sat sig på de institutioner, der påstår at repræsentere videnskaben om økonomi.

Pengeskabelsen og selve definitionen på, hvad pengene gør for prisdannelsen og fordelingen af købekraften i et samfund, styret af netop de markedsendogent skabte penge, er det store tabu inden for standen af Cand. oeconer og Cand. politer.

Vi andre har måske også en akademisk grad, men inden for de medier, der står for den store envejs massekommunikation, styringen af hvad der må være tema for folkets opmærksomhed, der er de bredere og mere fundamentalontologiske forklaringer på sociale og konkret ontologiske sammenhænge ikke efterspurgt³.

I 2016 vred venstres Eva Kjer Hansen armen om på nogle medarbejdere ansat ved Aarhus Universitet. Hun havde sammen med magteliten brug for et stykke papir, der påstod, at bønderne kunne tilføre landbrugsjorden præcist så meget gødning, som de selv mente, der skulle til for at øge det økonomiske dækningsbidrag. Landbruget var i krise, fordi det stod i gæld til op over ørerne, og magteliten ville ikke afskrive alle de penge, der var lånt ud til de dysfunktionelle animalske produktioner i Danmark. Universitetet skrev så, stik imod fakta, at landbruget bare skulle gøde løs, det skete der ikke noget ved for havet.

Det kom frem, før at landbruget fik sin landbrugspakke, dvs. tilladelse til at forurene og ødelægge havet omkring os, at grundlaget for vedtagelsen af pakken var videnskabeligt manipuleret. Eva Kjer blev gået som minister, men pakken gik igennem folketetinget, med nogle kosmetiske tilføjelser, der handlede om, at landbruget helt frivilligt skulle gøre noget for at det hele ikke skulle gå så slemt for havet omkring os. Intet, stort set intet, af det, som landbruget lovede at gøre frivilligt for at hjælpe havmiljøet, er sket. Havmiljøet havde det dårligt før pakken, og med pakken var det videnskabeligt beskrevet, at katastrofen, fedtemøget på sigt ville vælte ind over de danske strande.

Stiig Markager er en af de få videnskabelige medarbejdere, der ikke lever for at gøre sig populær hos magteliten, men som interesserer sig for havmiljøet, blev forsøgt retsforfulgt af en organisation af storbønder⁴, der kalder sig [Bæredygtigt Landbrug](#). Bønderne gik efter ham for at sige den ubekvemme sandhed om landbrugets betydning for havmiljøet. Men han har ret, og han har hele tiden haft ret: "Landbruget er den helt overvejende årsag til, at havet omkring Danmark er ødelagt med især kvælstof".⁵

³ Se, hvad der sker, når man melder ind, der hvor finanssektorens vordende økonomiske analytikere slår deres folder: <https://altandetlige.dk/artikler/undervise-makroekonomi-565> I kommentarfeltet under denne og en følgende artikel af Jesper Jespersen afslører modviljen, som jeg omtaler her, sig. Massekommunikationens bias: <http://www.arbejdsforskning.dk/pdf/art-101.pdf>

⁴ <https://ing.dk/artikel/retten-frifinder-miljoeforsker-efter-ingenioeren-kronik>

⁵ <https://journalisten.dk/lukkethedsprisen-forskere-fik-dobbelt-mundkurv/>

Finanssektoren har stadig omkring 300 milliarder tilgodehavende hos dansk landbrug. Det forstår man i magtelisten. Derfor vil man aldrig gribe ind og stoppe den ekstremt dysfunktionelle og miljøfjendtlige animalske produktion.

Det kan godt være, at det er en fordel for finanssektor, regeringspartierne økonomiske bagland, Cheminova, grovvarereselskaberne, maskinproducenterne, 50 000 østarbejdere at holde svine- og mælkeproduktion oppe på bekostning af havmiljø og klima. Men det er noget forfærdeligt noget for flertallet af danskerne, der er vidne til ødelæggelsen ikke bare af havmiljøet, men også de unge menneskers muligheder for at få børn på naturlig måde, for os alle sammen, der har brug for rent grundvand at drikke, for mangfoldigheden af naturlige og menneskelige livsformer på landet!

Den eneste grund, der er til, at danskerne og eu-borgere i almindelighed ikke er informeret om det dysfunktionelle i det nuværende landbrug, er, at medierne er sovset ind i magtelitens snævre økonomiske særinteresser, reklamepenge, offentlige demokrati støttemidler, m.m.

At netværke er ikke korrupsion

I Danmark er der stort set ikke korrupsion. Man kalder det noget andet. I Danmark netværker magtelisten. Den sidder på universiteter, medier, politisk system, i virksomhedernes ledelse, osv.

Udtrykket "magtelisten" er også titlen på en bog, der udkom i 2016, hvor det beskrives, hvordan den består af et netværk af forbindelser mellem ca. 426 medlemmer, dvs. et antal medlemmer der har et netværk af forbindelser, inden for hvilket stort set alle vigtige beslutninger træffes i DK. Medlemmerne benytter sig af netværket, og arbejder sammen til egen fordel. Der er ikke brug for konspiration eller korrupsion, det handler om korpsånd, gensidig forståelse og fælles interesser.

Det er ikke de sande almeninteresser, som dette netværk forfølger, men netværkets!

Det er ikke i det danske folks interesse, at dansk landbrug ødelægger grundvandet, havet omkring landet, [manden og kvindens evne til at få børn på naturlig vis](#) sammen med producenterne af de store mængder gift, som pumpes ud over landskabet.

Fedtemøget er bare toppen af det hele, et komplekst samspil af dysfunktionel pengeøkonomi.

Markerne ser i flertallet af danskernes øjne fine og produktive ud. Men det er fordi, man fundamentalt set ikke forstår, at foderproduktionen ikke fører til realøkonomisk produktion, og at de store monokulturer repræsenterer en biologisk fattigdom af historiske dimensioner.

Realitetens konflikt

I min bog fra 2011 definerede jeg realitetens konflikt. Dels så jeg den betydning i udtrykket, der henviser til almindelige konflikter som del af realiteten, dels som vor livsstils konflikt med vores egentlige livsbetingelser.

Miljøproblemerne, klimakrisen i særdeleshed, fremstår tydeligvis som et af menneskets største udfordringer. Det er også gået op for den brede befolkning på globalt plan:

<https://elpais.com/clima-y-medio-ambiente/2024-06-20/la-mayor-encuesta-sobre-la-crisis-climatica-de-la-historia-conmina-a-los-gobiernos-a-dejar-atras-la-energia-fosil.html>

I USA, der både historisk og nu står som "blomsten af udviklingen", er klimaudfordringen fortsat omtalt, som om der var tale om en almindelig problemstilling, hvis betydning man kan tale bort i demokratiets navn.

Mængden af statsstøtte fortsætter med at strømme ud i de store amerikanske fossil virksomheder, der især i USA benytter sig af den klimaskadelige form for produktion af gas, som kaldes fracking!

<https://www.theguardian.com/environment/article/2024/jun/20/fossil-fuel-use-reaches-global-record-despite-clean-energy-growth>

Her i EU, hvor tysk erhvervsliv sidder tungt på magten, var fossil økonomien funderet i import af billig gas og olie fra Rusland. Derfor var man ikke så glad for at indlede krigen med Rusland i 2014, dvs. den krig, der bare er eskaleret siden⁶.

Europas økonomi fører til realitetens konflikt, og nu har vi krigen, som konsekvens af egen destruktiv pengeøkonomi.

Krigens væsen med dens fordummende påvirkning af virkelighedserfaringen, dvs. konstruktionen af den oplevelse af virkeligheden, som lever ved konflikten, konfliktens realitet kalder jeg den i anden del af titlen på min bog: "Realitetens konflikt vs. konfliktens realitet", hersker nu i en grad, så man kun kan græde bitre tårer over det.

Der er ikke megen tilfredsstillelse at hente i at have ret i analysen eller de mere fundamentalontologiske forklaringer på verdens sørgelige tilstand og vejen hertil.

⁶ Det er et faktum, at der har været krig i Europa siden 2014, selv om det nærmest har været tabu de første 8 år: <https://ing.dk/debat/europa-er-i-krig> Den tidligere kansler, Gerhard Schröder stod for den officielle tyske indstilling til fænomenet Putin, ind til Putin invaderede hele Ukraine. Så blev han pludselig syndebuk i den tyske italesættelse af sin førte politik. Så kunne man nemlig ikke længere ignorere, at Putin var og er et levn fra den kolde krig, KGB-mand, osv.

<https://ing.dk/debat/murens-fald-og-koldkrigerens-putins-genkomst>

Det er bare trist

Censuren og manipulationerne i de medier, der står for den store sociale selvbeskrivelse, er så massiv, at den forpligtende og sande beskrivelse af sammenhængene pr. definition figurerer som "politisk ukorrekt"!

Ingen inden for den herskende orden er "Selvfinansieret fri". Derfor har de ikke råd til at sige sandheden. Det gælder især forskningen ved de danske universiteter, der er gået under for finansialiseringen, magtelitens låne-penge, de falske økonomiske værdier!

De eneste, der ensidigt har fordel af danske svin og dansk produceret fedtemøg, er kineserne! De mæsker sig i danske svin, som de får til foræringspriser, finansieret af danske bankers lånepenge og offentlige midler på bekostning af livet i det hele taget.

Undertegnede har over de sidste ca. 45 år fulgt med i, hvordan miljøet på landet har udviklet sig, og især hvordan "debatmiljøet" omkring "miljøet" har udfoldet sig.

Den strategi, som landbrugets talsmænd og repræsentanter har benyttet sig af, i forsvaret for den miljøfjendlige og kapitalintensive animalske produktion, var implementeret i toppen af Dansk landbrug allerede i 1986, før man havde det første folkelige oprør over fiskedøden i Mariager fjord.

H.O.A. Kjeldsen, daværende formand for Dansk Landbrug, havde for længst indført landbrugets automatsvar på alt, hvad der lignede påtale over for landbruget for dets miljøødelæggelse:

Strategien, dvs. svaret på påtale lød dengang som nu:

- Der er ikke noget at komme efter, der er ikke noget problem!
- Hvis der er et problem, så skal det bevises på baggrund af videnskabelige kriterier/kriterier for sandhed, som landbruget accepterer!
- Hvis landbruget kan acceptere, at der er et problem og at det er landbrugets skyld, så skal andre løse problemet!
- Hvis det i sidste ende er landbruget, der skal ændre adfærd, så skal landbruget betales for det, dvs. betales for ikke at forurene og ødelægge klima, hav, grundvand, osv.

Sagen er, at Dansk Landbrug er det tungest subsidierede erhverv i Danmark.

Det har modtaget svimlende beløb i offentlig støtte op gennem årene.

Den seneste grønne handlingsplan tilfører forvalterne af de danske landarealer yderligere 40 milliarder kroner i offentlig støtte, for at det kan ændre marginalt på sin miljøpåvirkning.

Det er en katastrofe for økonomien, miljøet, debatmiljøet, samfundet og naturen.

Man er meget fokuseret på fænomenet "fake news" i medieverdenen. Fakta er, at den topstyrede italesættelse af problemer og løsningsmodeller på ingen måde har ontologien i orden i forhold til forvaltningen af det danske land.

[Forpligtende viden, ontologisk forankret vederhæftighed, personlig og institutionel integritet har længe været gået under for de menneskeskabte kun semantiske øvelser](#), noget som den kunstige intelligens nu behersker langt bedre end nationens top betalte journaliststand på ca. 16000 medarbejdere, der med god grund frygter for at blive helt overflødige.

Enten må de se og få ontologien i orden, eller også må de retfærdigvis gå under for konkurrencen fra AI om beherskelsen af de kun semantiske øvelser!

2

² Her er et eksempel på, hvordan et medie som Politiken sælger den grønne trepartsaftale: [Et stormvejr ramte Heunicke midt i en miljømæssig katastrofe - politiken.dk](#)

Der skrives i artiklen, at Magnus Heunicke ikke kunne tale højt om, at der var en løsning på vej i forhold til Cheminova-sagen, fordi forhandlingerne til den grønne aftale forhindrede ham i det.

Journalisten, Elisabet Svane, forskyder helt bevidst opmærksomheden hos læseren, således at fremstillingen af redningen af de danske fjorde fejlagtigt identificeres med noget, der har med Cheminova-sagen at gøre! Det er helt bevidst forkert, altså løgn!

Cheminova-sagen handler bl.a. om, at Magnus Heunicke er ansvarlig for lovbrud i forbindelse med en praksis for måling af forurening af Vesterhavet fra Cheminova og andre af tilførslerne af gift fra punktkilder til havet omkring DK. Han ved, og han er ansvarlig for, at myndighederne har fået instruks om at flytte stedet for målinger væk fra udledningspunktet, hvis koncentrationen af gift fra udledningen er for høj. Det sker som fortsat praksis, efter indførelse af Troels Lund Poulsen i 2014, hvor den daværende venstre minister sørgede for, at hensyn til beskæftigelse og økonomi skulle veje ind i måden, som man implementerede kravene til at begrænse forureningen fra fx Cheminova på. Troels Lund indførte altså en praksis, der går ud på, at hvis koncentrationen af gift fra udledningspunkter overskrider de tilladte værdier, så skal man bare flytte de steder, man tager målingerne fra, væk, for så viser målingerne gennemsnitligt mindre værdier! Principielt og konkret bad han myndighederne om at lade være med at lave effektive målinger af virksomhedernes forurening; hensynet til virksomhederne og økonomien skulle prioriteres op på bekostning af miljø, folkesundhed og EU lovgivning.

Sagen er, at denne form for forurening ikke har noget at gøre med den grønne aftale, som var under forhandling, da DRs afdækning af skandalen var oppe og køre i medierne. Påstanden fra Politikens journalside går på, at Heunicke vidste, at han sammen med det politiske flertal var ved at løse problemerne i de danske fjorde, og at det omfattede Cheminova-sagen! Det er løgn, manipulation på flere måder:

- For det første, så er det yderst tvivlsomt, om den indgåede aftale, som fremadrettet skal forvaltes/implementeres med landbrugets fortsatte accept, nogen sinde bliver realiseret. (De afsatte 40 milliarder skal fordeles og bruges med landbrugets konkretiserede godkendelse; det har været, hvad midlernes konkrete anvendelse angår, noget som er helt uhørt og nyt rent administrativt, sigende for den ekstreme magt, som Dansk landbrug og fødevarer har i det politiske system. Det er Theresa Scavenius, der har beskrevet det nye i denne form for

forvaltning. Om der bliver taget det lovede antal ha. lavbundsjord ud af drift, det er langt fra sikkert, dvs. det element, som Stiig Markager hæfter sig ved som det positive i aftalen, og som realiseret vil komme havmiljøet tilgode, er ikke sikret realisering med aftalen) Påstanden om, at fjordene er reddet, er altså ikke korrekt! Det er langt fra sikkert, at der kommer til at ske ret meget med aftalen.

- For det andet, så har redningen af fjordene fra kvælstofforurening ikke noget med Cheminovas forurening at gøre. Tilførslen af gift fra virksomhedens anlæg ud til havet påvirkes ikke af aftalen. Intet i ministerens viden om forhandlingerne forhindrede ham i at udtale sig om og under Cheminova-sagen.